

OZREN LUKIĆ

(1965 - 1992)

Braneći Velebit 14. srpnja 1992. poginuo je diplomirani inženjer geologije Ozren Lukić, dobrovoljac i časnik Hrvatske vojske. Pokopan je na Mirogoju u prisutnosti rodbine, prijatelja, brojnih kolega i suboraca. Od pokojnika su se oprostili u ime Planinske satnije Velebit njen zapovjednik Jerko Kirigin, a u ime Instituta za geološka istraživanja dr. Srećko Božičević. Izraze poštovanja i zahvalnosti mještana Starigrada - Paklenica i Selina izrazio je župnik don Tomislav Baričević. Nad grobom od pokojnika se oprostio mr. Tihomir Marjanac u ime članova Speleološkog odsjeka Hrvatskog planinarskog društva "Željezničar". Institut za geološka istraživanja priredio je 23. srpnja 1992. komemoraciju u spomen svog djelatnika na kojoj su sjećanja na Ozrena Lukića evocirali dr. Božidar Biondić i dipl.ing. Mladen Kuhta.

Ing. Ozren Lukić rođen je 24. veljače 1965. u Zagrebu gdje je završio osnovnu i srednju školu. Nakon odsluženja vojnog roka 1984. pohađa studij geologije na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomski rad pod nazivom "Geologija i geneza speleoloških objekata područja Nacionalnog parka Krka", obranio je 15. svibnja 1990 s odličnim uspjehom. Tijekom studija, dijelom zbog materijalnog osiguranja rano zasnovane obitelji, ali još više potaknut željom za što bržim i boljim stjecanjem stručnih znanja, od 1983. radi kao vanjski suradnik Instituta za geološka istraživanja, a od 1988. i na Hrvatskom prirodoslovnom muzeju. Zahvaljujući iskazanoj marljivosti primljen je na rad u Institutu za geološka istraživanja u veljači 1991. godine. Vrlo brzo došla su do izražaja sva ranije stečena znanja i iskustva. Posebno je značajan njegov doprinos u formiranju Katastra speleoloških objekata u sklopu

projekta izrade Osnovne hidrogeološke karte Republike Hrvatske u mjerilu 1:100.000. S njim popunjena postojeća speleološka ekipa našeg Instituta mogla je obavljati sve terenske i kabinetske radove. Počele su se rađati nove ideje i odlasci na nove terene, pa se tako prikupljala i dokumentacija potrebna za upis njegovog postdiplomskog studija...

No tada je došla turobna jesen 1991. i nametnut nam rat. Tamni oblaci zla nadvijeni nad našu Hrvatsku bacili su sjenu i na njegov uvijek nasmješten lik. Nasuprot mračnim silama stala je iskrenost i ljudskost, nasuprot topova i aviona diglo se njegovo srce. Sve njegove profesionalne preokupacije preusmjerene su dobrovoljnim pristupanjem postrojbama Hrvatske vojske, koncem rujna 1991. godine.

Speleološka aktivnost dipl.ing. Ozrena Lukića rezultat je njegovog istinskog istraživačkog duha i to se najbolje potvrdilo u našem krškom podzemlju. Emotivni doživljaj prvog susreta s vječnom tamom zemljine dubine najbolje oslikava zabilješka u dnevniku, kada je nakon posjete spilji Veternici zapisao: "Našao sam najljepše mjesto na svijetu". Sve ono što je kao dječak osjećao prema speleološkim istraživanjima, sav zanos i ushićenost, svu radost pri otkrivanju novog i nepoznatog, zadržao je do svog posljednjeg istraživanja. Ostao je dosljedan sebi i speleologiji.

Članom Speleološkog odsjeka Planinarskog društva "Željezničar" postao je 1979. godine. U proljeće 1980. završava Zagrebačku speleološku školu, a 1985. polaže ispit i stječe zvanje speleolog. Nalazio se pred završetkom studija za instruktora speleologije, ali je tu smrt bila brža.

Tijekom posljednjih 13 godina provedenih u speleologiji sudjelovao je na preko 500 akcija, te je stekao vrhunska znanja i rutinu u tehnici istraživanja. Bio je vrstan organizator i vođa nekoliko klubskih, republičkih i saveznih speleoloških istraživanja i ljetnih logora, uglavnom na području Velebita. Obišao je gotovo sve velike speleološke objekte u Hrvatskoj, a od najznačajnijih istraživanja valja spomenuti istraživanja jama Mandelaje (-120 m, duž. 2326 m), Sustava Kicljeve jame (-285 m, duž. 1075), Klementine I (-269 m, duž. 2403), Klementine III (-333 m), Klementine IV (-300), Burinke (-290 m), Stare škole (-576 m) i Munižabe (-448 m, duž. 2300 m), te spilje Veternice (duž. 6654 m). Izniman je njegov doprinos kao suradnika u speleološkim i hidrogeološkim istraživanjima provedenim za potrebe projektiranja i izgradnje hidroenergetskih i drugih objekata na području krša Hrvatske kao i pri regionalnim

speleološkim istraživanjima Žumberka, Nacionalnog parka Krka, te područja uz rijeke Dobru i Koranu. Već kao mlad speleolog sudjelovao je na I Hrvatskoj speleološkoj ekspediciji 1982. godine u jamu Gouffre Berger (Francuska) duboku 1242 metra, te kasnije i na III Hrvatskoj speleološkoj ekspediciji "Picos de Europa" u Španjolskoj 1986.

Njegova neograničena radna energija, entuzijazam ali i organizacijske sposobnosti najbolje su se očitovale u radu Speleološkog odsjeka PD "Željezničar". Na mjesto pročelnika on je izabran 1986. godine i od tada do posljednjeg dana neumorno je radio na "tisuću" poslova i sitnica koje su omogućile rad, opstojnost i razvoj jedne amaterske organizacije u ovako teškim vremenima. Prve ozbiljne iskorake u svijet znanstveno-stručnih aktivnosti realizirali smo zahvaljujući ponajviše njegovom trudu. Speleološki klub - stručno znanstvena i istraživačka organizacija njegovo je djelo, pa je razumljivo, da je upravo on bio i njegov prvi predsjednik.

Jedna od najznačajnijih crta njegove osobnosti bila je izuzetna upornost. U 1983. preuzeo je poslove arhivara speleološkog odsjeka. Godinama je neumorno obrađivao gomilu nesređenih zapisa, skica i nacрта da bi na kraju bio stvoren potpuno kompjuteriziran speleološki katastar s podacima o preko 2000 spel. objekata istraživanih u razdoblju od proteklih pedesetak godina.

Sva svoja znanja i iskustvo on je neumorno prenosio na mlađe članove speleološke organizacije sudjelujući u radu mnogobrojnih speleoloških škola, tečajeva i seminara te organizirajući predavanja iz područja speleologije. Sudjelovao je u radu Osmog speleološkog kongresa na Borskom jezeru 1980. i Desetog kongresa speleologa u Sarajevu 1988., a iste godine bio je i sudionik Devetog svjetskog kongresa speleologa u Barceloni.

Za svoj rad na području speleologije dodijeljena su mu priznanja PD "Željezničar" 1985. i SO PD "Mosor" iz Splita 1988. godine. Planinarski savez Zagreba dodijelio mu je Srebrni znak 1989., a Srebrnim znakom Planinarskog saveza Hrvatske odlikovan je 1990. godine.

I kada je dolazio s velebitskog ratnog područja na zaslužen kratak odmor u Zagreb nije zaboravio na započete radne zadatke u Institutu. Ostajući i poslije radnog vremena uredno bi pripremio dijelove izvještaja i ostavio ih za daljnju obradu. čak i zadnja istražena jama na Velebitu - Jama na pločama oko Badnja - ostala je uredno zabilježena i obrađena u njegovim bilješkama u Institutu. Moramo priznati, da smo se na njegovu savjesnost i mirnoću priviknuli mnogi u Institutu, tako da je i njegov nenadani odlazak ostao samo zatumljen tugom i saznanjem da smo izgubili istinski marljivog i za sve nas neprežaljenog suradnika, kolegu i prijatelja.

Za sve što je učinio u svom i ovako kratkom životu iskrena mu hvala i vječna slava!

Mladen Kuhta

BIBLIOGRAFIJA OZRENA LUKIĆA:

1. Istraživanja Zagorske peći kod Ogulina. - Naše planine, 1-2, 38, Zagreb, 1983.
2. Istraživanja Mandelaje. - Naše planine, 7-8, 181-182, Zagreb, 1983.
3. Kronološki pregled istraživanja Mandelaje. - Spiljarski vjesnik, 2, 7-8, Split, 1983.
4. Nova istraživanja u Mandelaji. - Naše planine, 1-2, 34, Zagreb, 1984.
5. Ronjenje u pećini Zali. - Naše planine, 1-2, 29-30, Zagreb, 1986.
6. Još jedan sifon. - Naše planine, 1-2, 30, Zagreb, 1986.
7. Sustav Kicljeve jame. - Naše planine, 5-6, 103-105, Zagreb, 1986.
8. Iza sifona u Mandelaji. - Naše planine, 3-4, 93, Zagreb, 1987.
9. Sustav Kicljeve jame. - Speleolog, 32-33, 28-31, Zagreb, 1987.
10. Još jedan sifon. - Speleolog, 32-33, 61, Zagreb, 1987.
11. Spiljarski vjesnik. - Speleolog, 32-33, 67, Zagreb, 1987.
12. Jama Burinka na Crnopcu u Velebitu. - Naše planine, 9-10, 230-232, Zagreb, 1988.
13. Speleološki objekti okolice Prezida u Gorskom kotaru. - Speleolog, 34-35, 29-31, Zagreb, 1989.
14. Priroda. - Speleolog, 34-35, 61, Zagreb, 1989.
15. Speleološki adresar. - Speleolog, 34-35, 61, Zagreb, 1989.
16. Jama Burinka na Crnopcu u Velebitu. - Speleobilten, 1, 22-24, Karlovac, 1989.
17. Minižaba u Crnopcu na Velebitu. - Naše planine, 11-12, 275-276, Zagreb, 1989.
18. Demant. - Velebiten, 4, 19-20, Zagreb, 1991.
19. - & HUDEC, Svjetlan: Preliminarna speleološka istraživanja područje rijeke Korane za potrebe gradnje HE Lučica. - Speleolog, 36-37, 41-47, Zagreb, 1991.
20. - & HUDEC, Svjetlan: Preliminarna speleološka istraživanja područja rijeke Dobre za potrebe gradnje HE Lešće. - Speleolog, 36-37, 48-52, Zagreb, 1991.
21. Speleološka istraživanja Crnopca na Velebitu. - Speleolog, 36-37, 14-26, Zagreb, 1991.
22. -, GABRIĆ, Goran & KLARIĆ, Željko: Jama Stara škola na Biokovu (-576 m). - Speleolog, 36-37, 27-33, Zagreb, 1991.